

POSTANOWIENIE

Dnia 15 września 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Władysław Pawlak (przewodniczący)

SSN Anna Owczarek (sprawozdawca)

SSN Krzysztof Pietrzykowski

w sprawie z wniosku W.U. i Z.U.

przy uczestnictwie W.B., J.B., D.D., J.B., J.J., D.B., S.B., W.B., J.B., M.B., J.D.,
M.G., Z. P., A.K., H.L., W.M., F.B., A.B., J.B. i J.M.B. w przedmiocie skargi o
wznowienie postępowania o uwłaszczenie

zakończonych prawomocnym postanowieniem Sądu Rejonowego w M.

z dnia 17 marca 1988 r., I Ns (...)

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 15 września 2017 r.,

zażalenia wnioskodawców na postanowienie Sądu Okręgowego w K.

z dnia 17 maja 2016 r., sygn. akt WSC (...), WSC (...)

oddala zażalenie.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 21 grudnia 2016 r. Sąd Okręgowy w K. odrzucił, jako niedopuszczalne, skargi kasacyjne wnioskodawców W.U. i Z.U. od postanowienia Sądu Okręgowego w K. 15 lutego 2016 r. w przedmiocie oddalenia zażalenia wnioskodawców na postanowienie Sądu Rejonowego w M. z dnia 15 maja 2014 r. odrzucającego skargę o wznowienie postępowania w sprawie o uregulowanie

własności gospodarstwa rolnego, zakończonej prawomocnym postanowieniem Sądu Rejonowego w M. z dnia 17 marca 1988 r.

Zażalenie na powyższe postanowienie wnieśli wnioskodawcy zarzucając naruszenie art. 519¹ § 1 k.p.c. Zdaniem skarżących sprawa niniejsza była sprawą z zakresu prawa rzeczowego, a postanowienie sądu drugiej instancji oddalające zażalenie na postanowienie odrzucającego skargę o wznowienie postępowania „utrwała istniejące prawomocnie, merytoryczne rozstrzygnięcie sprawy”, a tym samym wkracza w jego zakres, kończąc postępowanie w sprawie w rozumieniu art. 519¹ § 1 k.p.c. Wnioskodawca W.U. wskazał ponadto, że swoje uprawnienie wywodzi z faktu pouczenia przy doręczeniu odpisu postanowienia z dnia 21 grudnia 2016 r., że przysługuje od niego skarga kasacyjna.

Sąd Najwyższy zważył:

Judykatura zgodnie przyjmuje, że skarga kasacyjna (wcześniej kasacja) na postanowienie sądu drugiej instancji oddalające zażalenie na postanowienie sądu pierwszej instancji o odrzuceniu skargi o wznowienie postępowania nie przysługuje (por. postanowienia Sądu Najwyższego: z dnia 28 czerwca 2001 r., I CZ 94/01, OSNC 2002, Nr 3, poz. 34, z dnia 15 października 2001 r., V CKN 357/01, OSNC 2002, nr 7-8, poz. 92, z dnia 15 lutego 2002 r., III CZ 2/02, nie publ., z dnia 19 marca 2002 r., II CZ 166/01, nie publ., z dnia 8 sierpnia 2005 r., I CK 234/05, nie publ., z dnia 6 września 2006 r., IV CK 17/06, nie publ., z dnia 16 lipca 2008 r., II CZ 50/08, nie publ., z dnia 4 marca 2009 r., IV CZ 16/09, nie publ., z dnia 17 lipca 2014 r., III CZ 31/14, nie publ.). Przyjmuje się bowiem, że skarga o wznowienie postępowania zmierza do zmiany albo uchylecia zaskarżonego prawomocnego orzeczenia funkcjonalnie pełniąc rolę nadzwyczajnego środka zaskarżenia, zasadniczą inną od pozwu lub wniosku o wszczęcie postępowania nieprocesowego, a odrębna nazwa oraz sposób jej wnoszenia i rozpoznania (art. 399-416¹ k.p.c.), uniemożliwiają utożsamianie jej z pozwem lub wnioskiem inicjującym postępowanie nieprocesowe. Z tych względów pozbawione jest znaczenia procesowego, skądinąd trafne stwierdzenie skarżących, że sprawy o uregulowanie własności gospodarstwa rolnego należą do kategorii spraw z zakresu prawa rzeczowego w rozumieniu art. 519¹ § 1 k.p.c., zatem co do zasady

o dopuszczalności skargi kasacyjnej decydowałby ten przepis (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 15 lutego 2002 r., III CZ 2/02, nie publ.).

Chybiony jest także argument odwołujący się do wadliwego pouczenia wnioskodawcy przy doręczeniu odpisu postanowienia o możliwości wniesienia skargi kasacyjnej. Ograniczenie zdolności postulacyjnej stron w postępowaniu przed Sądem Najwyższym, profesjonalizm pełnomocnika uniemożliwia mu usprawiedliwienie uchybienia, łatwym zresztą do dostrzeżenia, błędem sądu.

Z tych względów Sąd Najwyższy zażalenie, jako bezzasadne, oddalił na podstawie art. 398¹⁴ w zw. z art. 394¹ § 3 w zw. z art. 13 § 2 k.p.c.

jw